

terfølgende ansætter de fyrede folk i jobtræning, i hvert fald er i strid med det, der ligger i »Flere i arbejde«, og det er jeg helt sikker på er noget af det, ministeren vil holde øje med og gribe ind over for, når det sker.

Jeg er også enig i, at der skal ske en rettidig indberetning. Det skal de nye aktører jo lære, og det er jeg også overbevist om at de vil lære, hvis de fortsat vil være med på vognen.

Med hensyn til effekten af de forskellige ordninger, og det er til hr. Søren Søndergaard, er det uomtvisteligt, at privat jobtræning er det bedste. Det er rent faktisk dobbelt så godt som andre aktiviteter set i relation til efterfølgende at blive selvforsørgende.

Derfor er det jo det, vi skal satse på som det primære. Det er der, vi først og fremmest skal sætte de ledige hen for netop at sikre, at de får ordinær beskæftigelse efterfølgende. Så skal vi selvfølgelig derudover bruge uddannelsesredskabet så godt, som vi kan, for at give de ledige de kvalifikationer, de har brug for til at løse de opgaver, arbejdsmarkedet efterspørger.

Den fg. formand (Grethe Schødt):

Hr. Søren Søndergaard for en kort bemærkning, og det er den tredje og sidste i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er jo ikke underligt, at den private jobtræning er den, der er mest effektiv med henblik på at få folk i beskæftigelse. Det er jo logik. Sagen er, at hvis man ikke havde den private jobtræning, så ville mange af de virksomheder jo ansætte folk alligevel. Der er tale om virksomheder, som ønsker nogle flere folk, som kan se, at de har et behov, og som bruger det her som et middel til at få kontakt til nogle, som de så kan tage ind og give ansættelse i virksomheden. Det er jo typisk det, der sker. Det eksempel, jeg nævnte fra Jydsk Rengøring, er jo ikke enestående.

Kl. 18.05

Derfor er det jo ikke underligt, at den form for privat jobtræning er den, der giver det bedste resultat.

Sagen er bare, at det resultat ville man også have uden at have ordningen, for folk ville blive ansat alligevel. Der er jo ikke nogen virksomheder, som, hvis de mangler arbejdskraft, ikke ansætter den, hvis der ellers er ledige at ansætte.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg er nødt til at sige til hr. Søren Søndergaard, at det ikke er korrekt. Folk, der bliver ansat i privat jobtræning, er jo ikke folk, der holder andre ude fra ordinær beskæftigelse, og de samme ville ikke blive ansat i ordinær beskæftigelse. Det er jo relativt kortvarige forhold, hvor de kommer ind på virksomheden og bliver oplært. Så er det glædeligt, at de så efterfølgende i stor udstrækning får fodfæste på den arbejdsplads, de er kommet ud i jobtræning på.

Andre finder så, mens de er i jobtræning, fodfæste på en anden arbejdsplads, men mange bliver hængende på den arbejdsplads, de kommer ud på, og dermed forøges arbejdsstyrken på virksomheden.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Bjarne Laustsen i ordførerrækken.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg skal indledningsvis bekræfte, at vi er med i forliget om »Flere i arbejde«. Hvis der var nogen, der skulle være i tvivl, så er det sådan. Vi har ikke været enige i alle de gerninger, som regeringen har foreslået, jævnfør også den tidligere forespørgsel.

Bortset fra det vil jeg gerne sige et par ord om den socialdemokratiske arbejdsmarkedspolitik, for i dag fik vi jo afsløret et ukendskab til dagpengesystemet, og nogle, der ikke engang har leveret stemmer til det, ville tage æren. Selv statsministeren påstod i dag, at han har været med i forliget både i 1994 og i 1996. Det var altså ikke tilfældet, det var først i 1998.

Den socialdemokratiske arbejdsmarkedspolitik, som byggede på ret og pligt, lykkedes. Da vi overtog regeringsmagten i 1993, var der 350.000 arbejdsløse. Ved den beskæftigelsesfremmende politik, vi førte, og da der var en opdrift i samfundet, der kom gang i hjulene, var der efterspørgsel efter folk. Vi sendte folk på kurser, vi gjorde ting og sager i systemet, og det gjorde, at vi kom igennem en meget, meget gunstig beskæftigelsesudvikling, uden at der opstod flaskehalse.

Målet med arbejdsmarkedspolitikken er jo, at vi får løst alle de problemer, der kan være i sådan en omgang, og det lykkedes altså for regeringen til gavn for det danske samfund.

Enhver regering vil jo gerne spare på dagpengene, og det ville vi sådan set også, men det var i form af at få folk i arbejde. Den her regering har